

ODPIS

Sygn. akt VIII U 6436/14

WYROK

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu VIII Wydział Ubezpieczeń Społecznych

w składzie : Przewodniczący del. SSR Maciej Nawrocki

Protokolant st. prot. sąd. Anna Narożna

po rozpoznaniu w dniu 25 marca 2015 r. w Poznaniu

odwołania **M. G.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 2 lipca 2014r., znak: (...)

w sprawie **M. G.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o emeryturę i odsetki

1. **oddala odwołanie**

2. **żądanie wypłaty odsetek zgłoszone w piśmie z 11 lutego 2015r. przekazuje do rozpoznania organowi rentowemu.**

/-/ Maciej Nawrocki

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 2 lipca 2014 r., znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O., działając na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1440; dalej także: ustawa emerytalno-rentowa), „wykonując Wyrok Sądu z dnia 10-04-2014 r. (...) [przyznał M. G.] emeryturę ustaloną wyrokiem sądu od 29-02-2012, tj. od daty nabycia uprawnień do emerytury”. (vide: decyzja w aktach ZUS)

Dnia 27 sierpnia 2014 r., w formie i terminie przewidzianym prawem, **M. G.** złożyła odwołanie od powyższej decyzji, wnosząc o jej zmianę, poprzez przyznanie i wypłatę emerytury od lutego 2012 r., tj. od miesiąca złożenia wniosku o emeryturę.

W uzasadnieniu odwołująca przywołała art. 129 ust. 1 ustawy emerytalno-rentowej i wskazała, że wniosek od emeryturę złożyła dnia 29 lutego 2012 r. Zatem, wywodzi odwołująca, świadczenie powinno być zostać jej przyznane od lutego 2012 r., a nie od marca 2012 r., tak, jak to uczynił organ rentowy. (vide: odwołanie – k. 2-4)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wskazał, że Sąd Apelacyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 10 kwietnia 2014 r., III AUa 357/13 wskazał konkretną datę przyznania emerytury, tj. dzień 29 lutego 2012 r. i organ rentowy nie miał możliwości realizować wyroku niezgodnie z treścią sentencji. (vide: odpowiedź na odwołanie – k. 7)

W piśmie procesowym z dnia 12 lutego 2015 r. odwołująca podtrzymując odwołanie, zgłosiła nadto żądanie zasądzenia odsetek za opóźnienie w wypłacie emerytury przyznanej zaskarżoną decyzją – oddzielnie za każdy miesiąc. (vide: pismo procesowe z dnia 12.02.2015 r. – k. 18-20)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. G. ubiegała się o przyznanie emerytury w trybie art. 27 ustawy emerytalno-rentowej.

Pierwszy wniosek, zgłoszony dnia 22 lipca 2011 r. został rozpoznany odmownie (ze względu na brak wymaganego stażu ubezpieczeniowego), decyzją z dnia 18 sierpnia 2011 r., od której M. G. nie odwołała się. (k. 65 akt ZUS)

Drugi wniosek, zgłoszony dnia 29 lutego 2012 r. został rozpoznany odmownie (ze względu na brak wymaganego stażu ubezpieczeniowego), decyzją z dnia 10 lipca 2012 r. (k. 153 akt ZUS). Decyzja z dnia 10 lipca 2012 r. została uchylona decyzją z dnia 5 września 2012 r., również odmawiającą przyznania emerytury (ze względu na brak wymaganego stażu ubezpieczeniowego). (k. 155 akt ZUS) Decyzja z dnia 5 września 2012 r. została uchylona decyzją z dnia 18 września 2012 r., również odmawiającą przyznania emerytury (ze względu na brak wymaganego stażu ubezpieczeniowego). (k. 171 akt ZUS)

M. G. złożyła odwołania od decyzji wydawanych latem 2012 r. Odwołania te połączono celem łącznego rozpoznania pod sygn. VII U 1416/12. (akta sprawy VII U 1416/12)

Trzeci wniosek, zgłoszony dnia 30 stycznia 2013 r. został rozpoznany odmownie (ze względu na brak wymaganego stażu ubezpieczeniowego), decyzją z dnia 17 kwietnia 2013 r., od której M. G. nie odwołała się. (k. 87 akt ZUS)

Odwołania M. G. od decyzji organu rentowego wydawanych latem 2012 r., Sąd rozpoznał wyrokiem z dnia 13 grudnia 2012 r., którym oddalono odwołanie od decyzji z dnia 18 września 2012 r. i umorzono postępowanie w przedmiocie odwołania od decyzji z dnia 10 lipca 2012 r. i dnia 5 września 2012 r. (akta sprawy VII U 1416/12)

Od wyroku z dnia 13 grudnia 2012 r. odwołująca złożyła apelację, wnosząc o zmianę zaskarżonego wyroku i przyznanie „emerytury niepełnej od dnia złożenia wniosku”. (akta sprawy VII U 1416/12)

Apelację M. G. rozpoznano wyrokiem z dnia 10 kwietnia 2014 r., którym Sąd Apelacyjny w Poznaniu zmienił zaskarżony wyrok i poprzedzającą do decyzję organu rentowego z dnia 18 września 2012 r., w ten sposób, że przyznał wnioskodawczyni „prawo do emerytury od daty wniosku tj. od dnia 29 lutego 2012r.”. (akta sprawy VII U 1416/12)

Wyrok z dnia 10 kwietnia 2014 r. organ rentowy wykonał decyzją z dnia 2 lipca 2014 r., odwołanie od której jest przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie.

Powyższy – całkowicie bezsporny – stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach ZUS oraz aktach sprawy VII U 1416/12.

Zebrane dokumenty Sąd uznał za wiarygodne w całości, albowiem zostały one sporządzone przez kompetentne organy, w zakresie przyznanych im upoważnień i w przepisanej formie. Autentyczność i wiarygodność dokumentów nie była kwestionowana przez strony, a Sąd nie znalazł podstaw, by czynić to z urzędu.

Sąd zważył, co następuje:

Podstawę prawną rozważań stanowiły następujące przepisy ustawy emerytalno-rentowej:

Art. 27. 1. Ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r. przysługuje emerytura, jeżeli spełnili łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnęli wiek emerytalny określony w ust. 2 albo 3;
 - 2) mają okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, z zastrzeżeniem art. 27a.
2. Wiek emerytalny dla kobiet wynosi co najmniej 60 lat.
3. Wiek emerytalny dla mężczyzn (...) [pominięto]

Art. 28. Ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., którzy nie osiągnęli okresu składkowego i nieskładkowego, o którym mowa w art. 27 ust. 1 pkt 2, przysługuje emerytura, jeżeli spełnili łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnęli wiek emerytalny, o którym mowa w art. 27 ust. 2 i 3;
- 2) mają okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 15 lat dla kobiet i co najmniej 20 lat dla mężczyzn.

Art. 129. 1. Świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu, z uwzględnieniem ust. 2.

2. W razie zgłoszenia wniosku o rentę rodzinną (...) [pominięto]
3. (uchylony).

Relevantna prawnie była również regulacja kodeksu postępowania cywilnego:

Art. 365. § 1. Orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej, a w wypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby.

§ 2. Kodeks postępowania karnego określa, w jakim zakresie orzeczenia sądu cywilnego nie wiążą sądu w postępowaniu karnym.

Instytucja mocy wiążącej prawomocnego orzeczenia jest przedmiotem niezliczonych wypowiedzi judykatury. Tytułem przykładu można przytoczyć dwa orzeczenia, których tezy jawią się jako pomocne przy rozważaniu zasadności odwołania w sprawie niniejszej.

Zgodnie z wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 18.02.2014 r., III AUa 811/13, LEX nr 1448555, Wynikająca z art. 365 § 1 k.p.c. moc wiążąca orzeczenia merytorycznego, do którego należy wyrok oddalający odwołanie, musi być brana pod uwagę w kolejnym postępowaniu, w jakim pojawia się dana kwestia, nie podlegająca ponownemu badaniu. Związanie orzeczeniem oznacza bowiem niedopuszczalność nie tylko dokonywania ustaleń sprzecznych z nim, ale nawet przeprowadzania postępowania dowodowego w tym zakresie.

Zgodnie zaś z poglądem Sądu Najwyższego, wyrażonym w wyroku z dnia 27.06.2014 r., V CSK 433/13, LEX nr 1514746, 1. (...) 2. Związanie prawomocnym wyrokiem oznacza, iż sąd obowiązany jest uznać, że kwestia prawna, która była już przedmiotem rozstrzygnięcia w innej sprawie, a która ma znaczenie prejudycjalne w sprawie przez niego rozpoznawanej, kształtuje się tak, jak przyjęto w prawomocnym wcześniejszym wyroku (...). W późniejszej sprawie kwestia ta nie może być już w ogóle badana. 3. (...) 4. (...).

Kwestia przysługiwania odwołującej prawa do emerytury została prawomocnie przesądzona wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 10 kwietnia 2014 r. Istotą sporu w niniejszej sprawie jest jednak zagadnienie **daty**, od której przysługuje owo prawo do emerytury. I tak, odwołująca powołuje się na art. 129 ustawy emerytalno-rentowej, by

wykazać, że świadczenie powinno być przyznane od dnia 1 lutego 2012 r., zaś organ rentowy wskazuje na prawomocny wyrok z dnia 10 kwietnia 2014 r., którym świadczenie przyznano od dnia 29 lutego 2012 r.

Przekonujące jest stanowisko organu rentowego – zaskarżona decyzja ma w istocie charakter wykonawczy w stosunku do prawomocnego wyroku z dnia 10 kwietnia 2014 r. Zarówno organ rentowy, jak i Sąd orzekający w sprawie niniejszej są związani treścią tego prawomocnego orzeczenia. Odnośnie przyznania świadczenia rozstrzygnięcie jest zaś jednoznaczne – emerytura przysługuje od dnia 29 lutego 2012 r., ergo, nie przysługuje za okres wcześniejszy. Takie rozstrzygnięcie nie daje żadnego pola do rozważań na temat modyfikacji daty przyznania emerytury.

Mając powyższe na względzie, odwołanie oddalono na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc, orzekając jak w pkt 1 sentencji wyroku.

Żądanie wypłaty odsetek za opóźnienie w wypłacie emerytury zgłoszone w piśmie z dnia 12 lutego 2015 r. przekazano do rozpoznania organowi rentowemu, orzekając jak w pkt 2 sentencji wyroku. /-/ Maciej Nawrocki